

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **R. B.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25. 5. 2021 č. j. X, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2021 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021, kterým žalobkyni od 6. 3. 2021 odňal invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 29. 1. 2021 již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které žalované vytýkala nesprávný způsob doručení rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021 poštou, neboť je držitelkou datové schránky fyzické osoby. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí nevypořádala s námitkami, že posudek o jejím zdravotním stavu vycházel ze starých nálezů odborných lékařů. Požadovala, aby žalované jakožto správnímu orgánu byla uložena povinnost doložit, z jakého pramene vycházel při hodnocení lehkého omezení rotace kyčle, neboť to nemá oporu v realitě. Míra poklesu její pracovní schopnosti měla být hodnocena „v horní hranici procentního rozmezí (40 %)“ a měla být dále navýšena z důvodu výrazného omezení hybnosti a rotace kyčle podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalobkyně navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 25. 5. 2021 č. j. RN-715 617 5477-47091-NP, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 24. 9. 2021 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 10. 12. 2021 a žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně posudkem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 10. 1. 2019 s tím, že tato invalidita vznikla 1. 10. 2018. Dne 29. 1. 2021 provedl kontrolu invalidity žalobkyně posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Opava se závěrem, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30 % podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Datum zániku invalidity žalobkyně bylo stanoveno dnem 29. 1. 2021. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021, jímž žalobkyni od 6. 3. 2021 invalidní důchod odňala. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 28. 4. 2021 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 30 %. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, která je podáním tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Z posudku této komise ze dne 24. 9. 2021 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. J. a z jejího nálezu ze dne 14. 12. 2020, z radiodiagnostických nálezů MUDr. D. ze dne 24. 5. a 15. 6. 2021, lékařských zpráv MUDr. M. ze dne 5. 2. a 8. 10. 2019 a 6. 4. a 8. 6. 2021, z nálezů neurologa MUDr. K. ze

dne 15. 2., 12. 3. a 15. 6. 2021, ortopeda MUDr. K. ze dne 24. 6. 2021, z nálezů neurofyziologické laboratoře MUDr. N. ze dne 23. 2. 2021, z nálezů RTG MUDr. F. ze dne 24. 2. 2021 a MUDr. D. ze dne 16. 12. 2020. Posudková komise měla také k dispozici úplnou spisovou dokumentaci od Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 25. 5. 2021 byl chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře s projevy kořenového iritačního syndromu L5/S1 vpravo, s diskrétní chronickou lézí L5 vpravo, dle EMG, bez klinického korelátu, s poruchou dynamiky při degenerativních změnách, foraminostenoze L4-S1 vlevo, pravostranné lehké skolióze bederní páteře; toto funkční postižení je středně těžké. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila posudková komise podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c, s ohledem na schopnost žalobkyně využívat při pracovním zařazení pracovních zkušeností z oboru prodávačka s dolní hranicí této položky, tj. 30 %. Podle posudkové komise hodnocení zdravotního stavu žalobkyně provedené dne 10. 1. 2019 nebylo provedeno v souladu s posudkovými předpisy, neboť nebyl důvod k hodnocení středem rozmezí uvedené položky; žalobkyně byla nadále schopna využívat svých pracovních zkušeností, vyšetření EMG popisovalo diskrétní lézi L5 vpravo, bez příslušného klinického korelátu a neurologická vyšetření nedokládala klinickou kořenovou lézi. K doloženým lékařským zprávám posudková komise uvedla, že potvrzují uvedený posudkový závěr. Stejný posudkový závěr, tedy že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně již nebyla invalidní v žádném stupni invalidity, uvedla posudková komise i ve svém doplňujícím posudku ze dne 10. 12. 2021, který byl vypracován k námitkám žalobkyně a v dodatečně předložené lékařské zprávě z vyšetření EMG ze dne 4. 10. 2021.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Při tom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 25. 5. 2021 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Podle PK MPSV ČR je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře s projevy kořenového iritačního syndromu L5/S1 vpravo s diskrétní chronickou lézí L5 vpravo dle EMG, s poruchou dynamiky páteře při degenerativních změnách, foraminostenoze L4-S1 vlevo a pravostranné lehké skolióze bederní páteře. Pokles pracovní schopnosti stanovila posudková komise podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dolní hranicí této položky,

tj. 30 %; pokles pracovní schopnosti hodnotila tedy shodně jako posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Opava dne 29. 1. 2021 i posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení dne 28. 4. 2021. Pakliže z posudku ze dne 10. 1. 2019, jímž byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, byl pokles pracovní schopnosti žalobkyně hodnocen středem rozmezí uvedené položky, toto hodnocení označila posudková komise v podstatě jako posudkový omyl, neboť žalobkyně byla schopna nadále využívat své pracovní zkušenosti, EMG vyšetření tehdy popisovalo diskrétní lézi L5 vpravo bez příslušného klinického nálezu a neurologická vyšetření nedokládala klinickou kořenovou lézi. Krajský soud v této souvislosti zdůrazňuje, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely posouzení nároku na invalidní důchod nelze tedy brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37).

7. Jelikož žalobkyně k datu 25. 5. 2021 nebyla invalidní, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím její námitky zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021, jímž žalobkyni invalidní důchod od 6. 3. 2021 odňala.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalované na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 20. ledna 2022

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje